

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/68/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7207202905
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7207202905.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudcov JUDr. Jarmily Maximovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu G.. P. M., nar. X.XX.XXXX, bytom O., M. 8, zast. Advokátska kancelária JUDr. Anton Hencovský & spol., so sídlom Košice, Františkánska 3, proti žalovanému W. O., nar. X.X.XXXX, bytom M. XX, A., o zaplatenie 923,12 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 30C/94/2017-215 z 31.5.2018 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Priznáva žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 923,12 € s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 23.11.2005 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V celom rozsahu tak vyhovel žalobe skutkovo žalobcom odôvodnenej tým, že dňa 21.11.2005 došlo medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, predmetom ktorej bol byt č. XX na K. ulici č. XX v O., v ktorej predávajúci prehlásil, že na predmetnom byte neviazne žiaden dlh. Žalobca sa následne od správcu domu dozvedel, že ku dňu podpisu zmluvy žalovaný dlhoval za predávaný byt sumu 27.810,- Sk. Túto sumu bol žalobca nútený za žalovaného zaplatiť, k čomu došlo 22.11.2005, a tým sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

3. V odpore proti platobnému rozkazu sp. zn. 14Ro/48/2007-14 z 5.3.2007, ktorým súd vo veci rozhodol, žalovaný v podstatnom žiadal, aby žalobca predložil kúpnapredajnú zmluvu zo dňa 21.11.2005, tvrdiac, že túto neobdržal, aby predložil písomné potvrdenie o zaplatení, aby uviedol, kto vlastne byt kupoval, či on alebo U. X.. Zároveň uviedol, že dňa 5.5.2006 bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi pre prečin podvodu. Tvrdil, že žalobca a U. X. mu podvodom spôsobili škodu vo výške 1 400.400,- Sk, takže je bez peňazí aj bez bytu. Žiadal, aby mu žalobca najprv vyplatil sumu, o ktorú ho podviedol, a obohatil sa tak na úkor inej osoby.

4. Súd konanie vo veci uznesením sp. zn. 37C/94/2007-90 zo 6.5.2008, právoplatným 12.1.2009, prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pred Krajským riaditeľstvom Policajného zboru, Úradom justičnej a kriminálnej polície pod ČVS: KRP-43/OEK-KE-2007 a následne uznesením sp. zn. 30C/94/2007-129 z 27.7.2011, právoplatným 13.6.2012, došlo k zmene pôvodného uznesenia sp. zn. 30C/94/2007-90 zo 6.5.2008 tak, že konanie bolo prerušené do právoplatného skončenia trestného konania vedeného pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 7T 61/2011.

5. Súd v rámci dokazovania z rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T 61/2011 z 24.5.2016, ktorý sa vo vzťahu k žalobcovi stal právoplatným 21.6.2016, zistil, že žalobca G.. P. M. bol oslobodený v celom rozsahu spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 3Pv 830/05 pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že v Košiciach na Notárskom úrade na P. ulici č. XX dňa XX.XX.XXXX v úmysle vylákať od W. O. prevod nehnuteľnosti bytu č. XX na 7. poschodí na K. ul. č. XX v O., zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúcom sa v katastrálnom území L., okres O. II, obec O. - X. O., mu mal predložiť k podpisu kúpnu zmluvu o prevode vyššie uvedenej nehnuteľnosti medzi W. O. ako predávajúcim a obvineným G.. P. Hôrom a F.. T. M. ako kupujúcimi s uvedenou kúpnu cenou vo výške 800.000,- Sk (26.555,14 €), pričom W. O. túto zmluvu podpísal a následne prevzal od obvineného G.. P. M. 300.000,- Sk (9.958,18 €) s tým, že zvyšných 500.000,- Sk (16.596,96 €) mu odovzdá v Henclovej obvinený U. X., ktorý pred W. O. vystupoval ako kupujúci, avšak k odovzdaniu týchto peňažných prostriedkov nedošlo, po čom následne dňa 28.11.2005 peňažné prostriedky prevzaté od obvineného G.. P. M., W. O. odovzdal obvinenému U. X. na základe jeho tvrdenia, že kúpa bytu sa ruší a že ho berie do prenájmu, za čo obvinený U. X. dal W. O. peňažné prostriedky vo výške 26.000,- Sk (863,04 €), pričom už dňa 24.11.2005 došlo na Správe katastra Košice k prevodu nehnuteľnosti na obvineného G.. P. M. a F.. T. M., čím mal obvinený G.. P. M., konajúc spoločne s obvineným U. X., podvodným konaním spôsobiť poškodenému W. O. škodu vo výške 774.000,- Sk (25.692,09 €), v ktorom sa vidí trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov. Z ďalšieho dokazovania súd ustálil, že strany uzavreli dňa 21.11.2005 riadnu kúpnopredajnú zmluvu k vyššie označenému bytu (jej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 24.11.2005), v ktorej predávajúci, t.j. žalovaný výslovne prehlásil, že na byte neviaznu žiadne dlhy. Žalobca následne po kúpe bytu zistil od správcu bytového domu, že na predmetnom byte bol dlh z vyúčtovania za rok 2004 a za nezaplatené úhrady za mesiace január - november 2005, spolu vo výške 27.810,- Sk, ktorú dlžnú sumu uhradil žalobca správcovi dňa 22.11.2005, o čom predložil súdu doklad.

6. Zistený skutkový stav súd právne posudzoval podľa § 451 ods. 1, 2, § 454 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a konštatoval, že zákonodarcu v § 454 OZ uviedol osobitnú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia, doplňujúcu prípady uvedené v § 451 ods. 2 OZ, a že predpokladom vzniku tohto bezdôvodného obohatenia sú dve skutočnosti, a to existencia právnej povinnosti na konkrétne plnenie na strane toho za koho bolo plnené (t.j. povinného subjektu) a splnenie tejto povinnosti subjektom, ktorý nemal právnu povinnosť plniť. Nevyhnutným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia podľa uvedeného ustanovenia je, že tomu, kto plnil za dlžníka jeho veriteľovi, aj tomu komu sa plnilo (t.j. veriteľovi), bolo zrejmé, že bolo plnené za iného t.j. dlžníka, ktorému vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením, ktoré za neho na splnenie jeho dlhu poskytol niekto iný a jeho dlh zanikol splnením. Nie je rozhodujúce, či plnenie bolo poskytnuté so súhlasom dlžníka. Predpokladom je, že prijatím plnenia veriteľom zanikol dlh dlžníka. Dlžník, za ktorého bolo plnené, sa tak stáva obohateným na úkor toho, kto za neho poskytol plnenie jeho veriteľovi (uspokojil veriteľovu pohľadávku). Takým splnením dlhu sa dlžníkov majetkový stav neznižuje - na rozdiel od prípadu, keby plnil svojmu veriteľovi zo svojho. Obohatený tak získava majetkový prospech v okamihu, keď zanikne jeho dlh. Pre vznik záväzku na vydanie bezdôvodného obohatenia sa zásadne nevyžaduje, aby takýto prospech bol získaný protiprávnym úkonom, a nevyžaduje sa ani zavinenie; vzniká bez zreteľa na zavinenie, lebo ide o tzv. objektívnu zodpovednosť. Na rozdiel od skutkových podstát zodpovednosti podľa § 451 ods. 2 OZ má v prípade skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia podľa § 454 OZ právo požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia ten, kto plnil za iného, od toho, za koho plnil, a nie od toho, komu plnil. V prejednávanej veci žalobca zaplatil za žalovaného dňa 22.11.2005 správcovi dlh vo výške 27.810,- Sk ako dlžné nájomné za 11 mesiacov roku 2005 a vyúčtovanie za rok 2004. Žalobca túto povinnosť nemal a plnil tak namiesto toho, kto bol na toto plnenie povinný, t.j. namiesto žalovaného, pričom medzi subjektmi, medzi ktorými došlo k plneniu, bolo zrejmé, že žalobca plní za žalovaného. Žalobca, ktorý plnil za iného, má preto právo požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia od toho, za koho plnil, t.j. žalovaného, a nie od toho, komu plnil. Súd po tejto argumentácii žalobe ako dôvodnej v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia spolu vo výške 923,12 € spolu s úrokom z omeškania, ktorý priznal v zákonej výške počnúc dňom 23.11.2005 (dňa 22.11.2005 žalobca zaplatil za žalovaného). O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z dôvodu, že ho považoval za protiprávny. Položil otázku, kto sa bezdôvodne obohatil, keď on nemá byť ani peniaze, kto sa obohatil podvodom. Tvrdil, že boli porušené jeho základné práva zaručené ústavným poriadkom SR, vrátane ľudských

práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, pričom k ich porušeniu malo dôjsť právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci. Po tom, čo Krajský súd v Košiciach vrátil vec, ktorá mu bola predložená v rámci odvolacieho konania súdu prvej inštancie ako predčasne predloženú, na odstránenie väd odvolania podľa § 373 ods. 1 CSP, súd prvej inštancie vyzval žalovaného na odstránenie väd odvolania v lehote 10 dní. Žalovaný reagoval „sťažnosťou proti uzneseniu“ v ktorej uviedol, že Okresný súd Košice I a Okresný súd Košice II ďalej umožňujú pokračovať v trestnej činnosti G.. M. a keď ešte raz dostane nejaké uznesenie alebo protiprávne vystavený rozsudok, tak vec postúpi na trestné konanie A. kriminálnej agentúre.

8. Žalobca navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Odvolanie je podľa žalobcu nedôvodné a účelové, preto že rozhodnutie súdu je vecne správne. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalovaný reagoval písomným vyjadrením, v ktorom uviedol, že nevie, za čo má žalobcovi vyplatiť 923,12 € s prísl., najprv nech mu žalobca vyplatiť 46.471,50 € s prísl. Namietal, že Okresný súd Košice I oslobodil G.. M., ako hlavného aktéra, ktorý sa obohatil podvodom a súdy mu umožňujú pokračovať v trestnej činnosti podvodu. Odo dňa spáchania skutku, teda od 21.11.2005, ho žiaden súd nepožiadala predložiť kúpno predajnú zmluvu, tak nevie, na akom podklade sa koná a vystavujú rozsudky, ide o preukázanú korupciu.

10. Žalobca zotrval na tom, že vyjadrenie žalovaného je účelové a rozsudok súdu prvej inštancie je správny.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 v spojení s ust. § 367 ods. 2 CSP) oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené a napadnutý rozsudok je v vecne správny. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 5.2.2020 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

12. V prejednávanej veci žalobca ako prílohu žaloby pripojil kúpnu zmluvu (č.l. 5 spisu) uzavretú dňa 21.11.2005 medzi predávajúcim W. O. a kupujúcimi G.. P. M. a jeho manželkou F. T. M., predmetom ktorej bol v zmluve presne špecifikovaný byt č. 14 v podiele vo veľkosti X/X k celku na 7. poschodí bytového domu č. s. XXXX na K. XX v O.. Z čl. III. zmluvy vyplýva, že jej strany sa dohodli na kúpnej cene 800.000,-Sk, ktorú kupujúci vyplatili v hotovosti do rúk predávajúceho pred okamihom podpísania kúpnej zmluvy a ktorý ich prevzatie potvrdzuje podpisom tejto zmluvy. Podľa bodu 2 čl. III. predávajúci podpisom tejto zmluvy a odovzdaním 6 rovnopisov zmluvy pre ich zavkladovanie potvrdzuje, že vyššie uvedeným spôsobom prevzal od kupujúcich plnú výšku kúpnej ceny, čím sa zaväzuje a čestne prehlasuje, že si v budúcnosti s týmto predajom nebude od nikoho nárokovať žiadne ďalšie finančné ani iné plnenie, túto kúpnu zmluvu ničím nespochybní ani v budúcnosti od tejto kúpnej zmluvy neodstúpi. V čl. IV. predávajúci vyhlásil, že na predávaných nehnuteľnostiach neviazu žiadne právne povinnosti, dlhy, ťarchy, bremená, okrem záložného práva k bytu, ktoré vzniklo podľa zákona č. 182/1993 Zb. v prospech spoločenstva vlastníkov bytov. Podľa bodu 2 čl. IV. zároveň touto kúpnu zmluvou predávajúci odpredáva kupujúcim nábytky a ostatné hnutelné veci, ktoré sa nachádzajú v byte v čase uzatvárania tejto kúpnej zmluvy, čo všetko bolo zohľadnené v kúpnej cene. Pravosť podpisu predávajúceho W. O. bola osvedčená dňa 21.11.2005 notárskym úradom U.. P. Q., pracovníčkou M. P. a v I. registri osvedčených podpisov mu bolo priradené číslo O 975012/2005. Vklad zmluvy do katastra nehnuteľností bol povolený 24.11.2005 pod č. 11394/05 JUDr. T. P. Z dokladu (č.l. 9 spisu) vyplýva, že pán W. O. dlhuje za byt č. XX na K. XX v O. k 30.11.2005 sumu 27.810,-Sk a to z titulu vyúčtovania za rok 2004 sumu 1.025,-Sk a na mesačných úhradách 11 x 2.435,-Sk. Túto sumu žalobca zaplatil správcovi na ním označený účet vo vyššie uvedenej sume v UniBanke a.s. - filiálka, Rooseweltova Košice dňa 22.11.2005 (č.l. 10 spisu). Z predloženého dokladu „Vkladu na účet“ vystaveného bankou vyplýva, že účelom platby bol dlh za p. O. - platí M..

13. Podľa obsahu odvolania žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také

skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 191 a nasl. CSP.

14. Logickým predpokladom naplnenia odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, podstata ktorého spočíva v nesprávnosti skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov je, aby v konaní pred súdom prvej inštancie vôbec bol navrhnutý a zákonom predpokladaným spôsobom i vykonaný taký dôkaz, ktorý podľa odvolacej námietky nebol v skutkových záveroch prvoinštančného súdu premietnutý. Žalovaný žiaden takýto dôkaz v priebehu konania súdu nenavhol.

15. V prejednávanej veci z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré vyplynuli zo žaloby, k nej priložených príloh, z rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T 61/2011, svedeckej výpovede PhDr. Dariny Hórovej, berúc zreteľ aj na podania žalovaného.

16. Žalovaný v odvolaní uvádza skutočnosti a námietky, ktoré nie sú spôsobilé spochybniť správnosť zistených skutočností, hodnotenia dôkazov, právneho posúdenia veci a neumožňujú záver, že by v konaní neboli splnené procesné podmienky, resp. že by súd nesprávnym procesným postupom znemožnil niektorej zo sporových strán, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho priviedli priaznivé rozhodnutie, ale len zopakoval skutočnosti, ktoré písomne uvádzal aj v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa tento vysporiadal. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku vo vzťahu k odvolateľovi.

18. Súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel a závery, ktoré prijal, primerane a zrozumiteľne vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

19. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

20. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

21. V sporovom konaní, ako je aj toto konanie, sa uplatňuje prejednávací zásada, podľa ktorej je zásadne vecou strán sporu tvrdiť rozhodujúce skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť (navrhovať)

dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť, dôkazné bremeno). Zákon ukladá strane povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti. Okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán. Táto právna norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodujúce preukázané, a súčasne určuje aj nositeľa dôkazného bremena. V závislosti na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporového konania samostatnú (vlastnú) povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda aj z toho vyplývajúce odlišné a samostatné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

22. Dôkazné bremeno je inštitútom procesného práva a má tiež jedine procesný účel. Jeho zmyslom je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie v spore (či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 157 a § 132 ods. 1 CSP), resp. dostal sa do situácie dôkaznej núdze, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Zákon vymedzuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, ktorý je určovaný výsledkami vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nebolo preukázané (v tom zmysle, že ho súd nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je nepriaznivé rozhodnutie v neprospech tej strany, v záujme ktorej bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť. Dôkazné bremeno je teda typicky inštitútom, ktorý súdu umožňuje rozhodnúť v tzv. dôkaznej núdzi.

23. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Žalobca v prejednávanej veci tvrdil, že po odkúpení bytu za žalovaného zaplatil dňa 22.11.2005 dlh na byte č. 14 na K. ul. XX v O. vo výške XX.XXX,- Sk, pozostávajúci z dlžného nájomné za 11 mesiacov roku 2005 a z vyúčtovania za rok 2004. Na preukázanie tejto skutočnosti predložil doklad z banky. Možno preto konštatovať, že žalobca uniesol svoje dôkazné bremeno a nesporne preukázal, že plnil dlh vzniknutý žalovanému, teda za žalovaného, tretej osobe, konkrétne správcovi predmetného bytu. Žalovaný, ktorému takto vzniklo bezdôvodné obohatenie, túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepoprel, teda svoje dôkazné bremeno, týkajúce sa skutočnosti, že nemá takýto dlh voči žalobcovi, resp., že by ho bol už splnil, neuniesol, čo sa podpísalo sa jeho neúspechu v konaní. Pokiaľ žalovaný chcel poprieť skutočnosti tvrdené a preukázané žalobcom, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné, jednoznačné a nesporné dôkazy, pretože dôkazné bremeno v tomto smere spočívalo na ňom.

24. K tvrdeniam žalovaného, že ho žalobca podvodom pripravil o predmetný byt, odvolací súd odkazuje na trestný rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T 61/2011 z 24.5.2016, ktorý sa vo vzťahu k žalobcovi stal právoplatným 21.6.2016, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalobca Ing. P. M. bol oslobodený z trestného činu podvodu § 250 ods. 1, 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

25. Argumenty žalovaného uvádzané v tejto súvislosti v odvolaní, sú len zopakovaním skutočností uvádzaných aj v jeho písomných vyjadreniach v konaní na súde prvej inštancie, tieto však nemôže viesť k inému rozhodnutiu vo veci, pretože súd vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 ods. 1 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

26. Na základe uvedených skutočností odvolací súd konštatuje, že sa s v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň odkazuje. Námietky žalovaného v odvolaní sú neopodstatnené, preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

27. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

28. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).